

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Славков Микола Павлович

аспірант освітньої програми «Менеджмент»

ННЦ Інститут аграрної економіки, м.Київ

Постановка проблеми. В кожній розвиненій країні темпи економічного зростання країни та ступінь урбанізації демонструють позитивну кореляцію і завжди можна спостерігати й негативні наслідки цих процесів. Тому швидкі темпи урбанізації, концентрація міського населення у великих містах, розвиток міст, що охоплюють великі території, і швидкий розвиток мегаполісів є одними з найважливіших змін зовнішнього вигляду населених пунктів. Актуальність теми дослідження особливо зростає у світлі значного погіршення міського середовища. Слід звернути увагу на відсутність системного підходу до підтримки та стимулювання екологічно сталого розвитку, сталого споживання та виробництва, використання інноваційних підходів до розвитку «зеленої економіки» та широкого використання ресурсозберігаючих технологій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Фундаментальні засади екологічної економіки, яка є основою теорії сталого розвитку, закладені у працях Б. Буркинського, Т. Галушкіної, Л. Гринів, В. Реутова, Ю. Туниці, В. Потапенка, С. Харичкова, Є. Хлобистова, М. Хвесика та інших.

Мета та завдання дослідження. Метою та завданням даної роботи є розкриття сутності екологізації будівельної галузі.

Виклад основного матеріалу. Останніми роками в Україні посилюються інтеграційні процеси із світовими тенденціями економічного розвитку. І тут починають набувати популярності процеси, які давно відбуваються в розвинених країнах. Мірою ефективності таких процесів є досягнення сталого економічного розвитку. Одне з визначень сталого розвитку полягає в тому, що це економічний і соціальний розвиток, який відповідає потребам сьогодення, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти власні

потреби. Як елементи екологізації економіки нашої країни варто виділити такі чинники, як перехід України до ринкової економіки та бажання приєднатися до Європейського співтовариства, де на проблеми охорони довкілля звернули увагу набагато раніше, ніж у пострадянських країнах. Це суттєво посилює контроль за якістю товарів, що потрапляють на світовий ринок, їх екологічністю, виконанням державою різноманітних природоохоронних заходів і в цілому за екологічним становищем України [1].

Сталий розвиток будівельної галузі складається з кількох важливих елементів. Першим етапом у розвитку наукових підходів, що ведуть до реалізації екологічно чистих інвестиційно-будівельних проєктів, є практика «сталого будівництва», яка користується все більшим попитом у розвинутих країнах[2]. Стале будівництво сприймається як відповідь будівельної галузі на виклики сталого розвитку в соціально-економічній та екологічній сферах.

Однією з актуальних проблем галузі, особливо будівельної, є переробка та утилізація відходів. Світова практика передбачає комплексний підхід до вирішення проблеми утилізації будівельного сміття, який враховує збір і переробку, транспортування та збереження відходів, а також можливість зменшення кількості відходів, що утворюються. При сучасному рівні розвитку будівельного комплексу країни найбільша частина будівельного сміття утворюється в результаті інвестиційних робіт (до 60%) і реконструкції будівель і споруд (до 35%), а також нового будівництва (1,5%) та виробництва будівельних матеріалів і виробів у вигляді браку (переважно у виробництві збірних бетонних елементів і залізобетонних конструкцій – до 3,5%) як стверджує Кизима Р.А. [3]. Що стосується ЄС то кількісні параметри відходів за встановленим видом економічної діяльності різняться, а саме: частка цієї категорії відходів у загальному обсязі на рівні ЄС становить 30%; склад видів будівельного сміття, які підлягають контролю та нагляду на рівні ЄС та країн-учасниць до 20%; заплановані рекомендації щодо зменшення маси будівельного сміття повинні складати 70% до рівня 2020 року на рівні всіх країн ЄС; встановлення методів, що застосовуються на рівні економічних одиниць та

асоційованих підприємств у будівельній галузі держав-членів ЄС (повторне використання та переробка) [4].

Висновки. Умовою сталого розвитку України є інтеграція екологічної політики, тобто узгодження на ранній стадії планування галузевих і природоохоронних цілей, завдань і заходів, щоб була можливість їх взаємного посилення та визначення пріоритетів охорони довкілля. Розвиток екологічної складової будівельного виробництва неможливий без розвитку технологій переробки відходів та розширення меж повторного використання (переробки). Завдяки такому підходу визначення та реалізація стратегічних національних пріоритетів і дій забезпечує вищий рівень охорони довкілля.

Список використаних джерел:

1. Смірнова К.В. Деякі напрямки екологізації економіки України. *Науковий вісник. Національний лісотехнічний університет України*. № 15.6. 2005. С.165-169.
2. Шпакова Г.В. Оцінка привабливості будівельних технологій в умовах соціально-екологічних обмежень. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. № 38. 2018. URL: <https://core.ac.uk/reader/337304314> (дата звернення 10.10.2023).
3. Кизима Р.А., Єгоркіна Л.А., Веремєєнко С.І., Доманський Г.В., Яковчук В.В. Екологія в будівництві. Харків: Бурун Книга, 2007. 224 с.
4. Кононова О. Є., Шпатакова О. Л. Зарубіжний досвід стратегічного управління екологізацією в будівельній галузі. *Економічний простір*. №146. 2019. С.193-207.